

Sygnatura akt V GC 643/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 19-01-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: stażysta Katarzyna Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 07.01.2016r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. C.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w P.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Krzysztof Jaskólski

Sygn.akt GC 643/14

UZASADNIENIE

Powód Z. C. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 30 687,27zł wraz odsetkami ustawowymi od 19.08.2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wywodził, że wiosną 2013r. zawarł z pozwaną umowy na wykonanie tynków cementowo wapiennych na elewacji szkoły w Ł. oraz szkoły w D.. Powód wywiązał się z umowy i wystawił faktury VAT ,na kwotę dochodzoną pozwem, potwierdzające księgowo zawarte umowy. Pozwana nie zapłaciła za wystawione faktury, mimo wezwań do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 23.09.2014r., w sprawie GNc 666/14, wydanym w postępowaniu upominawczym, powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od tego nakazu pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, zarzucając, że powód nie wykazał, aby zawarł z pozwaną umowę na wykonanie tynków w szkołach w D. i Ł., a wystawione faktury nie mogą dowodzić, że pozwana wyraziła wolę wykonania przez powoda robót za wynagrodzeniem jakiego dochodzi w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód, na podstawie ustnej umowy zawartej w 2013r., wykonywał dla pozwanej tynki w szkołach w D. oraz Ł.. Roboty w D. obejmowały wykonanie tynków w pomieszczeniach klasowych, łazienkach oraz na klatce schodowej. W szkole w Ł. wykonano tynki elewacji sali gimnastycznej. Z wykonanych prac nie sporządzono pisemnych odbiorów.

Dowód: zeznania świadków T. S., M. P., K. K., P. J., K.73-74, zeznania powoda k.87.

Za wykonane prace powód wystawił faktury VAT nr (...) z dnia 19.07.2013r. ,na kwotę 16 351,62zł za wykonanie elewacji S. gimnastycznej w szkole w Ł. oraz fakturę (...) z tej samej daty na kwotę 14 335,65zł za wykonanie tyków cementowo-wapiennych w szkole w D..

Dowód: faktury nr (...) k. 17,18.

Pismami z 11.12.2013r. oraz z 24.02.2014r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 30 687,27zł wskazując, że wezwanie dotyczy zapłaty za faktury nr (...).Pozwana spornej kwoty nie zapłaciła.

Dowód : wezwania do zapłaty wraz z dowodem doręczenia k.18-21

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych dowodów. Wiarygodność i autentyczność dokumentów zebranych w sprawie nie budziła wątpliwości Sądu ,a ich treść nie była przez strony kwestionowana. Dokumenty na kartach 83-86 nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne natomiast w ocenie Sądu ,ich treść nie pozwala na poczynienie szczegółowych ustaleń pozwalających na jednoznaczne wskazanie zakresu robót wykonanych przez powoda , stawki za te roboty, a co za tym idzie wartości dochodzonego roszczenia. Podobnie należy ocenić zeznania powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodzi roszczenie z treści art. 627 K.c., bowiem strony łączyła umowa o dzieło, której przedmiotem było wykonanie tynków w szkołach w D. i Ł.. Co do zasady zatem zamawiający ma obowiązek zapłaty wynagrodzenia za wykonanie dzieła. Zgodnie z art. 642 k.c., jeżeli umowa o dzieło nie stanowi inaczej, przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. W konsekwencji uznaje się, iż należność przyjmującego zamówienie powstaje dopiero z chwilą odebrania dzieła lub powstania zwłoki w odbiorze spowodowanej zachowaniem się zamawiającego.

Zgodnie treścią art. 6Kc na powodzie ciążył dowód wykazania zasadności swego roszczenia. W ocenie Sądu powód temu nie sprostał. Z przedłożonych do pozwu odpisów faktur nr (...), nie potwierdzonych przez drugą stronę wynika jedynie kwota jakiej żąda powód od pozwanej . Brakuje natomiast danych odnośnie zakresu robót i stawki za m² tynku. Nie jest ona zatem niczym poparta. Z zeznań świadków i samego powoda nie sposób ustalić dokładnego obmiaru robót, sam powód nie wskazał również jaką stawkę za metr kwadratowy ustalił z zamawiającym, nie potrafił również podać obmiaru wykonanych tynków. Jedynie z zeznań świadka J. – brygadzysty na budowie w Ł. - wynika, że stawka ta wynosiła 18zł za m² .Nawet jednak gdyby przyjąć taką wysokość stawki, to pozostały materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie ile metrów tynku tam wykonano.

Zważyć należało, że niepodpisana faktura nie może stanowić umowy, lecz jedynie jednostronne oświadczenie woli. Co więcej na powodzie ciążył w tym wypadku dowód doręczenia faktur drugiej stronie (zamawiającemu) aby wykazać ,że mogła się ona zapoznać z ich treścią. Na tę okoliczność również brak jakiegokolwiek dowodu.

Zgodnie z poglądami judykatury przyjęcie faktury i jej zaksięgowanie rodzi nie tylko skutki podatkowe, bowiem może również mieć znaczenie w sferze stosunków cywilnoprawnych (por. orzeczenie SN z dn. 6 lipca 2005 r. III CZP 40/05; z dn. 10 października 2003 r., II CK 119.02; z dn. 23 października 2001 r., I CKN 323/99; z dn. 6 czerwca 2001 r., V CKN 291/00). W wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 października 2002 r. (I ACA 219/02) wyjaśniono, iż „faktura jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. Wystawienie faktury, następnie przyjęcie przez kontrahenta, zaksięgowanie bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej”. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne, tak co do istnienia, jak i co do wysokości. Umożliwia też podjęcie czynności zmierzających do spełnienia świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1987 roku IV CR 461/86, uchwała Sądu

Najwyższego z dnia 19 maja 1992 roku, III CZP 56/92, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2001 roku, I CKN 323/99). Faktura, jako dokument rozrachunkowy, nie stanowi jednak dowodu wykonania umowy w sposób uzasadniający żądanie zapłaty wynagrodzenia. Dłużnik zobowiązany jest świadczyć to co stwierdzono w dokumencie rozliczeniowym, gdy wynika to z istniejącego stosunku zobowiązaniowego.

Strona powodowa nie wykazała jednak, aby po pierwsze doręczyła te faktury pozwanej, a ponadto ,że pozwana je zaakceptowała (np. zarejestrowała je w ewidencji podatkowej). Powód nie wystąpił nawet z tego rodzaju inicjatywą dowodową. Na gruncie procesowym taki obowiązek kształtuje art.232Kpc, nakładający na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów ,z których wywodzą skutki prawne. Rzeczą Sądu nie jest natomiast wyręczenie stron w tym zakresie.

Mając powyższe okoliczności na uwadze powództwo należało oddalić jako nieuzasadnione.

Krzysztof Jaskólski.